

[Miljøministeren]

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Dioxiner omfatter en gruppe kemiske stoffer, der er miljøfremmede og kun meget langsomt nedbrydes i miljøet. Stofferne ophobes i miljøet, og da de er fedtopløselige, vil de akkumuleres i fødekæderne. De bør derfor begrænses mest muligt.

Disse egenskaber ved dioxinerne har længe været kendte. Sammen med den store giftighed er det årsag til, at miljøstyrelsen forsøger at begrænse dannelse og spredning af disse stoffer i miljøet mest muligt.«

Spm. nr. S 1021

Til miljøministeren (12/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Findes der en miljørelevant begrundelse for, at man i dioxinrapporten støtter sig på en rent grundforskningsmæssigt formuleret antagelse af, at der findes et »nuleffektniveau« for kræftaktiverende stoffer, når de betragtes for sig selv?«

Begrundelse

Denne fremgangsmåde er i USA blevet forladt som miljøirrelevant, idet man kun kan fatte dioxinernes og furanernes cocarcinogene virkning ved at sætte den i relation til baggrundshyppigheden af kræftforekomster i befolkningen. I dette mere realistiske lys fortæller de »velgennemførte dyreforsøg«, som dioxinrapporten nævner, netop for den koncentration, som dioxinrapporten kalder for »nuleffektniveauet« (1 pg pr. kg legemsvægt og dag), at den øger en given baggrunds-kræfthyppighed med hele 16 pct. Ved lineær tilbageregning fås, at f.eks. en dosis på $\frac{1}{20}$ af den nævnte værdi (50 pg/kg og dag), som er blevet estimeret som langtidsgennemsnit for dioxin/furan-optagelsen gennem indendørsstøv på NYC-betingelser, og som svarer til $10 \times$ TDI efter dioxinrapportens fastlæggelse, også ville udløse $\frac{1}{20}$ af 16 pct. ekstra kræfttilfælde. Ud af en befolkning på $\frac{1}{4}$ million med en baggrundshyppighed på omtrent 3,5 promille (som det omtrent er tilfældet i hovedstadsområdet), måtte der således henføres herved 40 kræfttilfælde pr. år til langtidspåvirkningen gennem $10 \times$ TDI. Følges et sådant mere realistisk ræsonne-

ment, som indebærer, at man betragter en udløsning af 4 kræfttilfælde pr. år som konsekvensen af en indtagelse af 5 pg pr. kg legemsvægt pr. dag (den danske TDI-værdi), må værdien for det, man accepterer som »tolerabel daglig indtagelse«, enten yderligere sættes ned (ifølge Hutzinger i VCI 1985 betragtes en risiko på 1 ud af 1 million i disse kræftstatistiske overvejelser ofte som acceptabel), eller også måtte man være konsekvent og helt opgive TDI-begrebet.

Svar (22/4 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der på baggrund af oplysninger indhentet fra instituttet for toksikologi på statens levnedsmiddelinstitut har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ved den toksikologiske vurdering af dioxiner i forbindelse med udarbejdelsen af miljøstyrelsens dioxinrapport blev det nøje overvejet, hvilken fremgangsmåde der bedst egnede sig til at vurdere de mulige sundhedseffekter af dioxinforureningen fra affaldsforbrænding.

For dioxins vedkommende er det instituttets opfattelse, at det ikke drejer sig om kræftinitierende stoffer (initiatorer), men stoffer, der virker kræftfremkaldende via andre mekanismer (promotorer). For sidstnævnte kategori af stoffer eksisterer der efter instituttets opfattelse doser uden kræftfremkaldende virkning.

Instituttet er udmærket bekendt med, at der ved risikovurderinger af kræftfremkaldende stoffer ofte anvendes forskellige matematiske modeller, der ud fra statistiske overvejelser og en række teoretiske antagelser søger at bestemme sandsynligheden for en vis forøget kræft risiko for mennesker ved indtagelse af lave doser. Der er også for dioxin foretaget adskillige sådanne beregninger, men det fremgår ikke af begrundelsen for spørgsmålet, hvilke af disse beregningsmetoder der her er henvist til. Det skal dog bemærkes, at så vidt instituttet kan bedømme det, giver den anførte beregningsmetode ikke en forudsigelse af en faktisk forøget kræft risiko, men en angivelse af en risiko, som ikke overstiges, det vil sige, at risikoen er beregnet mellem 0 og den angivne talværdi.